

بیانیه نصیحتی به انصار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والحمد لله رب العالمين

و صلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين

﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ
لِلْمُتَّقِينَ﴾^(۱)

(ما سرای آخرت را برای کسانی قرار می‌دهیم که خواهان برتری و فساد نیستند و
فرجام خوش از آن پرهیزگاران است).

برادران و خواهران انصار امام مهدی عليه السلام، سلام عليكم ورحمة الله وبركاته
شما امروز در حالی در این جایگاه کریم، در پیش‌گاه خداوند متعال ایستاده‌اید که
نقش امت با ایمان را ایفاء می‌کنید، که محل و جایگاه نظر خداوند متعال و جایگاه
نظر و افتخار پیامبران و فرستادگان هستید. ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾، (و در برابر دستور پروردگارت شکیبایی پیشه کن، که تو
خود در حمایت مایی. و هنگامی که بر می‌خیزی به نیایش پروردگارت تسبیح
گوی).^(۲)

امتی که خداوند در مقابل فرشتگان و پیامبران و فرستادگان و اولیائش و بهترین
خلقش به آن مباحث خواهد کرد. امتی که تمام فرستادگان آرزوی آن را کردند. امتی
که نوح پیامبر عليه السلام از آن خشنود می‌شود و به یاد روزهای [گذشته] خویش می‌افتد،
زمانی که آن کشتی مبارک خود را می‌ساخت و هر بار که عده‌ای از کنارش رد

۱- القصص: ۸۳.

۲- الطور: ۴۸.

بیانیه نصیحتی به انصار

می شدند، ایشان را مورد استهزاء قرار می دادند. و امتی که ابراهیم خلیل الله علیه السلام به آن خشنود می شود، وقتی که تبر مبارکش را مجدداً می بیند که بر سر بت های گمراهی و خیانت کار فرود می آید. به این دست های پاک و مبارک خشنود می شود که حمل تبر ابراهیم علیه السلام را بر آن چه مردم در برابر آن گردن نهادند، ترجیح دادند و برگزیدند. امتی که به آن موسی کلیم الله علیه السلام خشنود می شود، چون او را به یاد طور سیناء، و آن کلمات مبارکی که در گوشش طنین انداز شد و قلبش را فرا گرفت، می اندازد:

﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، (پس چون به آن [آتش] رسید از جانب راست وادی در آن جایگاه مبارک از آن درخت نداء آمد که ای موسی منم من خداوند پروردگار جهانیان).^(۳)

زیرا که این امت همان گونه که موسی انتخاب کرد، برگزید تا کلمات خداوند را بشنود و به آن ها ایمان آورد و در مقابل حکمت گردن نهد.

امتی که همواره حضرت عیسی مسیح علیه السلام منتظر آن ماند تا به این زمین باز گردد و در برابر رومیان بندگان مادیات و بندگان گِل و سنگ بایستد، نه به دموکراسی رومیان بت پرست (سکولار)، نه به قیصر، هرگز، محراب برای پیامبران و مُلک از آن قیصر نیست، بلکه محراب و مُلک از آن پیامبران و اوصیاست.

تا در برابر علمای بی عمل فریاد زند که: وای بر شما، شما مانند سنگی هستید که در دهانه ی رودی افتاده باشد، نه شما آب می خورید و نه اجازه می دهید آب به کشتزار برسد. وای بر شما، شما در درب ملکوت ایستاده اید، نه خود وارد می شوید و نه اجازه می دهید وارد شوند. وای بر شما که حقوق بیوه ها و یتیمان را می خورید. وای بر شما که به ظاهرتان توجه دارید و باطنتان را از یاد برده اید، به ظاهر نماز را طولانی می کنید

۳- القصص: ۳۰.

بیانیه نصیحتی به انصار

و عمامه‌ها را بزرگ و ریش‌ها را بلند می‌کنید و مهم‌ترین امور در شریعت، عدل و رحمت و صدق را رها کرده‌اید.

امتی که نتیجه‌ی سرگردانی امت محمد صلی الله علیه و آله می‌باشد؛ همان‌گونه که نتیجه‌ی سرگردانی بنی‌اسرائیل امتی بود که سرزمین مقدس را با [یوشع بن نون الکلیلی] فتح کرد.

امتی که هر آن‌چه در مورد فضل و احسان و کرم آن گفتم، نسبت به همه امت‌ها، از ابتدای خلقت آدم تا کنون، مانند قطره در مقابل اقیانوس است. این‌گونه نخواهید شد، و این امت نخواهید بود تا زمانی که بهترین امتی که برای مردم پدیدار شد، باشید، بلکه و بهترین پیشوایانی که برای مردم پدیدار شدند، باشید، بلکه آن‌گونه نخواهید بود تا زمانی که مصداق برتر و کامل‌تر برای این آیه باشید: ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾، (محمد پیامبر خداست و کسانی که با اویند بر کافران سخت‌گیر و با هم‌دیگر مهربانند. آنان را در رکوع و سجود می‌بینی فضل و خشنودی خدا را خواستارند علامت آنان بر اثر سجود در چهره‌هایشان است این صفت ایشان است در تورات و مثل آن‌ها در انجیل چون کشته‌ای است که جوانه خود برآورد و آن را مایه دهد تا ستر شود و بر ساقه‌های خود بایستد و دهقانان را به شگفت آورد تا از [انبوهی] آنان خدا کافران را به خشم در اندازد. خدا به کسانی از آنان که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند آمرزش و پاداش بزرگی وعده داده است).^(۴)

بیانیه نصیحتی به انصار

بنا بر این بزرگ‌تر شما به کوچک‌ترتان رحم کند، و کوچک‌تر شما بزرگ‌ترتان را بزرگ‌وار شمارد، و علمای با عمل‌تان را مقدم بدانید که آنها طلایه‌داران شما نزد خدا هستند. شیطان را دشمن خود بگیرید همان‌گونه که شما را دشمن برگرفت، و خواهان گمراه ساختن شماست: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، (در حقیقت شیطان دشمن شماست [نیز] او را دشمن بگیرید [او] فقط دار و دسته خود را می‌خواند تا آنها از یاران آتش باشند).^(۶)

به طور حصری شیطان به شما مشغول است، زیرا که دیگر مردم با خروج‌شان از صراط و ولایت، کار شیطان نسبت به خودشان را خاتمه داده‌اند. بدی را با بدی پاسخ ندهید، با کسی که به بدی رفتار می‌کند، به نیکی رفتار کنید، آیا دوست ندارید خدا بدی‌تان را با احسان و نیکی پاسخ دهد؟ پس همان‌گونه با مردم رفتار کنید. اما بدی شخصی از انصار به شما، احسان است؛ زیرا مؤمنی که در حق تو بدی می‌کند، بار گران‌تر را از دوش‌ت که کم‌تر را خم کرده است، بر می‌دارد.

همان‌گونه که پیمان‌ه بر می‌دارید برای شما پیمان‌ه برداشته می‌شود: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾، (ای کسانی که ایمان آورده‌اید از خدا پروا داشته باشید و هر کسی باید بنگرد که برای فردا [خود] از پیش چه فرستاده است و [باز] از خدا بترسید در حقیقت، خدا به آن چه می‌کنید آگاه است).^(۷)

من بنده‌ی گناه‌کار و مقصر و کم‌عمل و بسیار خطا‌کار، این را از فضل خداوند و احسانش بر خود- که توانایی شکر آن را ندارم- می‌دانم که این روزها مانند جدم علی

۵- الفاطر: ۶.

۶- الحشر: ۱۸.

بیانیه نصیحتی به انصار

ابن ابی طالب علیه السلام که هشتاد سال بر منبرها مورد لعنت قرار می‌گرفت، باشم. و این مرا اندوهگین نمی‌سازد؛ جز این که آن‌ها با این کار در تاریکی‌هایی که بعضی بر روی بعضی دیگر قرار گرفته‌اند، فرو می‌روند و از نور و هدایت به سوی راه مستقیم خداوند دور می‌شوند. مرا اندوهگین می‌سازد که آن‌ها از روی نادانی یا نادانی، گمراهی و آتش را بر هدایت و بهشت ترجیح می‌دهند و بر می‌گزینند، و خداوند متعال، فرشتگان، پیامبران و فرستادگانش گواه و شاهدند که قلبم به درد می‌آید وقتی که خودم را سببی در فرو رفتن آن‌ها در پستی می‌بینم؛ از خداوند متعال برای هر کس از آنان که نسبت به حقیقت نادان است خواستار مغفرت هستم و او را به راه راست هدایت کند و به آن‌ها حقم و حجت‌م را بشناساند.

این انتخاب و گزینش من، بنده‌ی مسکین نیست، بلکه انتخاب و گزینش خداوند سبحان و متعال است که مرا گردن‌های تنگ در راه تمام مردم قرار دهد که هرگز وارد بهشت نشوند مگر با عبور از آن: ﴿فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾، (و **نخواست از گردنه [عاقبت نگری] بالا رود * و تو چه دانی که آن گردنه سخت چیست**).^(۷)

من که نسبت به خود ستم‌کار هستم، دلم از روی رحمت برای آنان می‌شکند و به درد می‌آید، پس خداوند متعال که او همان مهربان و بخشایش‌گر است نسبت به خلق چگونه خواهد بود؟! از او طلب به رحمتش درخواست می‌کنم که اهل زمین را هدایت کند و به آن‌ها صاحب حق را معرفی کند و در عبور از گردنه به آنان کمک کند. و لیکن هیئات؛ زیرا که وعده سر انجام شد، ﴿كَلِمَةً سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ﴾، (و **عده‌ای از جانب پروردگار مقرر گشته بود**).^(۸)

۷- البلد: ۱۲-۱۱.

۸- یونس: ۱۹.

بیانیه نصیحتی به انصار

و خداوند اراده کرد و مشیت او انجام شدنی است: ﴿وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا * وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوْلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا﴾، (و هیچ شهری نیست مگر این که ما آن را [در صورت نافرمانی] پیش از روز رستاخیز به هلاکت می‌رسانیم یا آن را سخت عذاب می‌کنیم این [عقوبت] در کتاب [الهی] به قلم رفته است * و [چیزی] ما را از فرستادن معجزات باز نداشت جز این که پیشینیان آن‌ها را به دروغ گرفتند و به ثمود ماده شتر دادیم که [پدیده‌ای] روشن‌گر بود و [لی] به آن ستم کردند و ما نشانه‌ها را جز برای بیم دادن [مردم] نمی‌فرستیم).^(۹)

﴿قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، قبل از روز قیامت، ظهور امام مهدی علیه السلام است و بین دستانش، فرستاده‌اش می‌باشد؛ و این‌گونه خداوند متعال خواست که آیت و نشانه‌ی فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام خود عذاب باشد: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾، (و ما بدون این که فرستاده‌ای را [برای هدایت و اتمام حجت به سوی مردم] نفرستیم، عذاب کننده [آنان] نبودیم).^(۱۰)

و ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾، (در کتاب [الهی] به قلم رفته است): زیرا آنان تکذیب می‌کنند همان‌گونه که پیشینیان تکذیب کردند، پس نشانه و آیه فرستاده نمی‌شود جز عذاب، اما نه به امر وی می‌اندیشند و نه از اولیائش می‌پذیرند: ﴿حِكْمَةٌ بِالْعَمَّةِ فَمَا تُعْنِ النَّذْرُ﴾، (کلام حکیمانه تمام و رسایی است، لکن اندازها سودی به حال آن‌ها ندارد).^(۱۱)

۹- الإسراء: ۵۹-۵۸.

۱۰- الإسراء: ۱۵.

۱۱- القمر: ۵.

بیانیه نصیحتی به انصار

همانا خداوند متعال به ما خبر داد و خبرش حق و راست و عدل می‌باشد. ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾، (و هیچ یک از اهل کتاب نیست مگر این که پیش از مرگش به او [حضرت مسیح] ایمان می‌آورد؛ و روز قیامت، بر آنها گواه خواهد بود).^(۱۲)

و بایستی که گروهی از اهل کتاب به دعوت کننده‌ی حق جدید قدیم به صلیب کشیده شده و به قتل رسیده ایمان بیاورند. ﴿وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾، (و به یقین او را نکشتند).^(۱۳)

آن مُرده زنده و بیم‌دهنده: ﴿مِنَ النَّذْرِ الْأُولَى﴾، (بیم دهنده‌ای از بیم دهندگان پیشین است).^(۱۴)

آن کس که امرش بر آنها شبهه‌ناک شد. و کسی که: ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا﴾، (بر آنها گواه خواهد بود). در روز قیام امام مهدی علیه السلام: ﴿الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ * رَبُّمَا يُؤَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ * ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمْلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ * وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ﴾، (الر، این آیات کتاب، و قرآن مبین است. کافران (هنگامی که آثار شوم اعمال خود را ببینند) چه بسا آرزو می‌کنند که ای کاش مسلمان بودند! بگذار آنها بخورند، و بهره گیرند، و آرزوها آنان را غافل سازد؛ ولی به زودی خواهند فهمید ما اهل هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم مگر این که اجل معین (و زمان تغییر ناپذیری) داشتند!).^(۱۵)

۱۲- النساء: ۱۵۹.

۱۳- النساء: ۱۵۷.

۱۴- النجم: ۵۶.

۱۵- الحجر: ۴-۱.

بیانیه نصیحتی به انصار

﴿وَالطُّورِ * وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ﴾، (سوگند به طور که کتابی نگاشته شده می‌باشد).^(۱۶) ﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ * مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾، (عذاب پروردگارت واقع شدنی است و آن را هیچ باز دارنده‌ای نیست).^(۱۷)

پس قرآن همان قرآن است، و کتاب همان کتاب گماشته شده‌ی معلوم است، و همان طور که خداوند وعده‌ی آن را داده و فرمود: ﴿وَوَاعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ...﴾، (در طرف راست کوه طور، با شما وعده گذاردیم).^(۱۸)

و آن همان طور می‌باشد که موسی عليه السلام از آن نداء داده شد: ﴿وَتَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا﴾، (موسی را از آن نداء دادیم و نزدیک خود ساختیم).^(۱۹) و حرز فاطمه عليها السلام: (بسم الله الرحمن الرحيم... الحمد لله الذي خلق النور من النور، وأنزل النور على الطور، في كتاب مسطور،...)، (بسم الله الرحمن الرحيم... سپاس خداوندی که نور را از نور آفرید و نور را بر [کوه] طور نازل کرد، در کتابی نگاشته شده،...).^(۲۰)

و کسای یمانی که شفای پنج تن آل کساء عليهم السلام به آن می‌باشد و با آن پهلوی شکسته‌ی زهرا عليها السلام ترمیم می‌شود و خون در حال فوران حسین عليه السلام آرام می‌گیرد و با پیروزی او پیروزی اهل بیت و با حکمش، حکم اهل بیت عليهم السلام جاری می‌گردد و بین دستان وی: ﴿عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ * مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾، (عذاب پروردگارت واقع می‌شود * و چیزی از آن مانع نخواهد بود).^(۲۱)

۱۶- الطور: ۱-۲.

۱۷- الطور: ۷-۸.

۱۸- طه: ۸۰.

۱۹- مریم: ۵۲.

۲۰- مفاتیح الجنان-دعای نور.

۲۱- الطور: ۷-۸.

بیانیه نصیحتی به انصار

و ثمود همان ثمودند. (امام صادق علیه السلام در تفسیر فرموده خداوند متعال: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾، [قوم] ثمود به سبب طغیان خود به تکذیب پرداختند). فرمود: ثمود، طایفه‌ای از شیعیان می‌باشند. و خداوند می‌فرماید: ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، (و اما ثمودیان پس از آنان را رهبری کردیم ولی کور دلی را بر هدایت ترجیح دادند؛ پس به کیفر آن چه مرتکب می‌شوند صاعقه عذابی خفت‌آور آنان را در برگرفت).^(۲۲) پس آن شمشیر است، آن هنگام که قائم علیه السلام قیام کند. و فرموده‌ی خداوند: ﴿فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾، (پس فرستاده خدا به آنان گفت): ایشان پیامبر خدا است. ﴿نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾، (زهار ماده شتر خدا و [نوبت] آب خوردنش را [حرمت نهید]). فرمود: (شتر ماده امام‌شان می‌باشد که آنان را از علم الهی می‌فهماند. ﴿وَسُقْيَاهَا﴾: سیراب بر خوردار شدن آنان از علم و معرفت الهی است).^(۲۳)

﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لِنَاسٍ لِّمَّا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾، (این مثل‌ها را برای مردم می‌زنیم که جز اهل علم آن را درک نمی‌کنند).^(۲۴)

نیز از شما برادران و خواهران، انصار امام مهدی علیه السلام، خواهش دارم که بین خود با رحمت و رأفت صادقانه که از ایمان به خداوند سبحان نشأت گرفته باشد، رفتار کنید. از ریاء، جدال و علاقه به خود نشان دادن و فخر فروشی، دروغ و حرص ورزیدن دوری کنید، از اخلاق بد دوری کنید، همان‌گونه که از نجاسات دوری می‌کنید. و با صداقت و وفا و رحمت و کرم و شجاعت و عفت و... خود را بیاراید همان‌گونه که خود را با عطر و رایحه‌ی خوش معطر می‌سازید. رفتار کوچک نسبت به

۲۲- فصلت: ۱۷.

۲۳- بحار الأنوار ج ۲۴ ص ۷۲، البرهان.

۲۴- العنکبوت: ۴۳.

بیانیه نصیحتی به انصار

بزرگ آن گونه باشد که خداوند بر فرزند واجب کرده است که با پدر خویش رفتار کند؛ و بزرگ‌ترتان با کوچک‌تر آن گونه رفتار کند که با فرزند خویش با رحمت و عاطفه فراوان، رفتار می‌کند.

(برای آل محمد نرینت باشید نه مایهی سرافکندگی)

با رحمت مردم را با حق آشنا کنید، و با آنان همان گونه که دوست دارید با شما رفتار کنند، رفتار کنید، شیطانی که در باطن‌شان است را با کلمات طیبه از پای در آورید، و با آنچه نیکوتر است و با حجت کامل و بالغ با آنها بحث و گفت‌وگو نمایید و با شدت و تندى با آنان رفتار نکنید که با این کار یاری‌گر شیطان و جهالت‌شان علیه آنها خواهید شد. خداوند می‌فرماید: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾، (با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارت دعوت کن و با آنان به شیوه‌ای که نیکوتر است استدلال و مناظره کن در حقیقت پروردگار تو به حال کسی که از راه منحرف شده و نیز به حال هدایت شدگان داناتر است).^(۲۰)

از آنها پرسید چرا فقهای آخر الزمان از مناظره با کتاب خدا از من روی‌گردانی می‌کنند، در حالی که خود را بدون من، حامل علم آن می‌دانند؟ مناظره، صاحب اصلی قرآن که هرگز از آن جدا نمی‌شود را اثبات می‌کند. اما هیئات؛ همان گونه که امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: (بعد از من بر شما زمانی خواهد آمد که در آن چیزی پنهان‌تر از حق و چیزی آشکارتر از باطل و بیشتر از بهتان به خدا و رسولش نخواهد بود. و در نزد اهل آن زمان متاعی نا چیزتر از قرآن، اگر تلاوت شود همان گونه باید تلاوت شود، و پر مشتری‌تر از آن اگر تحریف شود نخواهی یافت. در سرزمین‌ها چیزی

بیانیه نصیحتی به انصار

مأنوس تر از منکر و چیزی نامأنوس تر از معروف نخواهی دید، حاملان کتاب، کتاب را پشت سر خود انداخته و حافظان کتاب آن را فراموش کردند؛ پس در آن زمان قرآن و اهلش مطرود و کنار گذاشته می‌شوند، دو رفیقانند که همراه با هم در یک مسیرند و هیچ پناه‌گاهی آن‌ها را پناه نمی‌دهد. پس در آن زمان، قرآن و اهلش در میان مردم هستند ولی نه در بین جمعیت‌شان و همراه آنان؛ زیرا که گمراهی و ضلالت در یک جا جمع نمی‌شوند! مردم بر فرقه فرقه شدن با هم توافق یافتند گویی که آن‌ها، امامان کتاب هستند نه کتاب رهبر و پیشوای آنان. پس در نزد آنان از قرآن چیزی جز اسمش نمی‌ماند و از آن چیزی نمی‌دانند جز خط و حرکاتش را. و از قبل چه بلاهایی بر سر بندگان صالح خدا نیاورده‌اند و راست‌گویی آنان را دروغ بستن به خدا نامیدند و برای کار خیر پاداش کار شر قرار دادند).

سبحان الله! آیا آنان فرار کردن از مناظره با من را فضیلت می‌دانند، همان‌گونه که گذشتگان‌شان گریختن از شمشیر جدم علی بن ابی‌طالب علیه السلام را فضیلت و منقبت می‌دانستند؟!

من آنان را مخاطب قرار می‌دهم همان‌گونه که پدرم امیر المؤمنین علیه السلام آنان را مورد خطاب قرار داد: (کجایند کسانی که به دروغ و از روی حسد گمان می‌کنند که آنان ریشه‌داران در دانشند نه ما. خداوند ما را بالا برده و آن‌ها را پایین، به ما عنایت کرده و آن‌ها را محروم ساخته است، ما را وارد کرده، و آن‌ها را خارج. تنها به وسیله ما هدایت حاصل می‌شود، و کوری و نادانی بر طرف می‌گردد. امامان از قریش‌اند اما نه همه قریش بلکه خصوص یک تیره از بنی‌هاشم. جامه امامت جز بر تن آنان شایسته نیست و کسی غیر از آنان چنین شایستگی را ندارد... دنیای زودگذر را برگزیدند، و آخرت جاویدان را رها کردند، چشمه زلال را گذاشتند و از آب تیره و ناگوار نوشیدند... کجایند، عقل‌های روشنی‌خواه از چراغ هدایت؟ و کجایند چشم‌های

بیانیه نصیحتی به انصار

دوخته شده بر نشانه‌های پرهیزگاری؟ کجایند دل‌های به خدا پیش کش شده و در اطاعت خدا پیمان بسته؟ افسوس که دنیا پرستان بر متاع پست دنیا هجوم آوردند، و برای به دست آوردن حرام یورش آورده یک‌دیگر را پس زدند. نشانه بهشت و جهنم برای آنان بر افراشته، اما از بهشت روی‌گردان و با کردار زشت خود به طرف آتش روی آوردند. پروردگارشان آنان را فرا خواند اما پشت کرده، فرار نمودند، و شیطان آنان را دعوت کرد، پذیرفته به سوی او شتابان حرکت کرده‌اند).^(۲۶)

سید محمود حسنی که ادعاء می‌کند اعلم است، من ایشان را به مناظره علمی دعوت می‌کنم تا صاحب حق را بشناسد؛ اگر وی به دنبال شناختن صاحب حق باشد. و نگوید که من در فقه اعلم‌تر هستم و نه در قرآن، زیرا اعلم به فقه ناگزیر باید به قرآن هم اعلم باشد، زیرا قرآن اصل فقه و معدن آن است.

برای این که بهانه و حجتی برای کسی باقی نماند، من هیچ گونه شرطی نمی‌گذارم و برای وی جائز است هر شرطی فقط مخالف قرآن و رسول صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام نباشد، بگذارد.

از آن‌ها سؤال کنید: آیا هنوز قرآن جریانی همانند گردش خورشید و ماه دارد همان گونه که امامان علیهم السلام خبر دادند یا خیر؟ اگر این گونه است صاحب این آیه در این زمان کیست؟ ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، (هنگامی که عیسی بن مریم علیه السلام فرمود: ای فرزندان بنی‌اسرائیل من فرستاده‌ای از جانب خدا برای شما هستم تورات را که پیش از من بوده،

بیانیه نصیحتی به انصار

تصدیق کرده و به فرستاده‌ای که بعد از من می‌آید و نام او احمد است، بشارت‌گر هستم پس وقتی برای آنان دلایلی آشکار آورد گفتند: این سحری آشکار است).^(۲۷)

این آیه در حق حضرت محمد ﷺ نازل شد، ولی قرآن حی لا یموت است. پس احمد که عیسیٰ عَلَيْهِ السَّلَام فرستادنش را قبل از بازگشتش برای اهل زمین در زمان ظهور امام مهدی عَلَيْهِ السَّلَام بشارت داد کیست؟ و این احمد که رسول الله ﷺ و اهل بیت عَلَيْهِمُ السَّلَام ذکر کردند کیست؟

۱. از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام از پدرانش از امیر المؤمنین عَلَيْهِ السَّلَام نقل شده که فرمود: پیامبر خدا در شب وفات خویش به علی عَلَيْهِ السَّلَام فرمود: (ای ابا الحسن صحیفه و دواتی حاضر کن. پیامبر خدا وصیتش را فرمود تا این که به این جا رسید و فرمود: ای علی پس از من دوازده امام خواهند بود و پس از ایشان دوازده مهدی. تو ای علی نخستین دوازده امام می‌باشی. و حدیث به درازا کشید تا این که فرمود: پس هنگامی که وفات حسن عسگری عَلَيْهِ السَّلَام رسید، ولایت را به فرزندش م ح م د مستحفظ از آل محمد عَلَيْهِمُ السَّلَام تسلیم نماید. ایشان دوازده امام می‌باشند و پس از ایشان دوازده مهدی خواهند آمد پس هنگامی که وفات محمد بن حسن عسگری عَلَيْهِ السَّلَام رسید آن را به فرزندش نخستین مهدیین تسلیم کند که سه نام دارد نامی همانند نام من و نام پدرم و آن عبدالله و احمد و مهدی می‌باشد و او اولین ایمان آورندگان می‌باشد).^(۲۸)

۲. هم‌چنین از امام صادق عَلَيْهِ السَّلَام نقل شده که فرمود: (قائم دو نام دارد، نامی آشکار و نامی پنهان، نام آشکار محمد و نام پنهان احمد است).^(۲۹)

۲۷- الصف: ۶.

۲۸- بحار الأنوار ج ۵۳ ص ۱۴۷ - الغيبة للطوسی ص ۱۵۰.

۲۹- کمال الدین و تمام النعمة - الشيخ الصدوق ص ۶۵۳.

بیانیه نصیحتی به انصار

۳. و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در ذکر مهدی علیه السلام فرمود: (بین رکن و مقام با او بیعت می‌شود، سه نام دارد: احمد و عبدالله و مهدی).^(۳۰)

۴. و امام باقر علیه السلام فرمود: (برای خدای تعالی گنجی در طالقان است که از طلا و نقره نیست، بلکه دوازده هزار نفر در خراسان‌اند که شعارشان «احمد...احمد» است. رهبر آن‌ها جوانی از بنی‌هاشم سوار بر قاطری سپید رنگ است و پیشانی بندی قرمز رنگ بر سر بسته است، گویی به او می‌نگرم که از رود فرات هم می‌گذرد، اگر دعوت او را شنیدید به سوی او بشتابید حتی اگر مجبور باشید سینه خیز بر روی یخ‌ها حرکت کنید).^(۳۱)

۵. امام صادق علیه السلام فرمود: (سپس حسنی جوان خوش سیما از سمت دیلم خروج می‌کند و با صدایی رسا ندا می‌دهد ای آل احمد [یعنی انصار احمد] آن فراری و منادی دور ضریح را اجابت کنید؛ سپس گنج‌های طالقان او را اجابت می‌کنند و چه گنج‌هایی، از طلا و نقره نیستند بلکه مردانی با قلب‌های آهنین هستند...).^(۳۲)

۶. و امام صادق علیه السلام فرمود: (و از بصره عبد الرحمن و احمد).^(۳۳)

۷. و نیز امیر المؤمنین علیه السلام در خبری طولانی که اصحاب قائم را ذکر می‌کند فرمود: (... آگاه باشید که اولین آنان از بصره و آخرین آنان از ابدال می‌باشند...).^(۳۴)
از آن‌ها سؤال کنید که چرا از مباحله با من روی گردانی می‌کنند. از آن‌ها سؤال کنید که هزاران رؤیای صادقه که تعداد زیادی از مؤمنان در کشورهای مختلف که در آن‌ها رسول اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام را دیده‌اند و به آن‌ها خبر دادند که احمد الحسن حق است و غیر او باطل را چگونه تفسیر می‌کنند؟

۳۰- غیبة الطوسی ص ۴۷۰.

۳۱- منتخب الانوار المصیئه، ص ۳۴۳.

۳۲- بحار الأنوار- العلامة المجلسي ج ۵۳ ص ۱۵۰.

۳۳- بشارة الإسلام ۱۸۱.

۳۴- بشارة الاسلام ص ۱۴۸.

بیانیه نصیحتی به انصار

عبدالله بن عجلان گوید: (خروج قائم را نزد ابی عبدالله علیه السلام یاد کردیم و پرسیدیم چگونه آن را بدانیم؟ حضرت فرمود: هر شخص از شما بیدار می شود و در زیر سرش صحیفه ای می یابد که در آن نوشته شده است: اطاعتی نیکو، بشنوید و اطاعت کنید).^(۳۰)

و این صحیفه همان رؤیا است که شخص صبح قبل از بیدار شدن می بیند. از آن ها سؤال کنید که آیا حق در حاکمیت خدا که احمد الحسن به آن فرا می خواند، و خداوند در کتاب کریمش به آن امر می کند، است، یا در حاکمیت مردم و انتخاباتی که دعوت به آن می کنند و به دنبال آن زبان از کام بر می آورند که آن ته مانده سفره آمریکای کافر است؟

به علاوه این ایام حج است که فرا رسیده است، پس از آنان پرسید که آیا در حج به لبیک خواهند پرداخت و خواهند گفت: (لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد و النعمة لک و الملك لک لا شریک لک). آیا هر کس از آنان که این تلبیه را می گوید از خود شرم نمی کند؟! آیا با انتخابات شان فریاد سر نمی دهند که مُلک و فرمانروایی از آن ماست؟! آیا فریاد نمی زنند که مُلک از آن غیر توست و چیزی از آن تو نیست؟! پس چه مُلکی برای خداوند باقی گذاشته اند تا به او سبحان بگویند: (ملک و فرمانروایی برای توست و شریکی برای تو نیست). آیا این عین نفاق نیست؟! زیرا عمل آن ها مخالف گفته های شان و مخالف پرچم امام مهدی علیه السلام که بر آن نوشته شده است: البیعة لله (بیعت برای خدا).

از آن ها پرسید که ده ها دلیل بر این دعوت که همگی دلایل انبیاء و فرستادگان علیهم السلام است را چگونه تفسیر می کنند: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ

۳۰- منتخب انوار المضيئة - السيد بهاء الدين النجفي ص ۳۱۱ / کمال الدین ص ۶۵۴.

بیانیه نصیحتی به انصار

بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٣٦﴾، (بگو من از پیامبران نو آوری و نو در آمدی نبودم و نمی‌دانم با شما چه معامله‌ای خواهد شد جز آن که به من وحی می‌شود، پیروی نمی‌کنم و من جز هشدار دهنده‌ای آشکار بیش نیستم).^(۳۶)

ای برادران و خواهران انصار امام مهدی علیه السلام، خداوند مرا مکلف به امری کرده است که یارای حمل آن را ندارم؛ مگر او با حول و قوتش مرا یاری دهد و آن استقامت من و استقامت شما است: ﴿فَاسْتَقِمُّ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، (همان‌گونه که دستور یافته‌ای، ایستادگی کن و هر که با تو توبه کرده نیز چنین کند و طغیان نکنید که او به هر آنچه انجام می‌دهند بیناست).^(۳۷)

پس با ورع و پرهیزگاری و تلاش و عفت و راستی و درستی و اصلاح بین خود مرا یاری کنید.

برای هر گناهی که مرتکب شده‌ایم از خداوند برای شما و خودم، طلب آمرزش می‌کنم. خدا را یاد کنید او نیز شما را یاد می‌کند. طلب آمرزش کنید تا شما را ببخشد و از او یاری بجوید تا شما را یاری دهد، و از او طلب نصرت کنید تا شما را نصرت دهد، و به او استغاثه کنید تا شما را استغاثه کند و قرآن شعار و پوشش‌تان باشد، نماز و دعای‌تان به وسیله ولی خدا معراج شما به سوی خدا باشد. و مرا از دعای خویش در نیمه‌های شب و اطراف روز محروم نکنید.

درود خدا ای انصار الله و انصار پیامبران و فرستادگان و انصار امام مهدی علیه السلام و رحمت و برکاتش بر شما باد. و صلوات خدا و فرشتگان بر شما باد. خداوند اجور شما را به مناسبت شهادت امام صادق علیه السلام بزرگ دارد.

۳۶- الأحقاف: ۹.

۳۷- هود: ۱۱۲.

بیانیه نصیحتی به انصار

(امر آل محمد مرا احیاء کنید، خداوند رحمت کند کسی که امر آل محمد
مرا احیاء کند).

مربی (أَنْتِ مَغْلُوبٌ فَاتَّصِرِي) لدينك ❁❁❁ مربی (أَنْتِ مَغْلُوبٌ فَاتَّصِرِي) لدينك
❁❁❁ مربی (أَنْتِ مَغْلُوبٌ فَاتَّصِرِي) لدينك.

پرومردگامرا من مغلوب شدم، پس برای دینت پیروز گردان ❁❁❁
پرومردگامرا من مغلوب شدم، پس برای دینت پیروز گردان ❁❁❁ پرومردگامرا
من مغلوب شدم، پس برای دینت پیروز گردان.

خدمت گذارتان که به خدمت شما شرفیاب می شود

گهکار مقصر در حق خدا و امام مهدی علیه السلام

احمد الحسن علیه السلام

۲۵/شوال/۱۴۲۶ ه. ق

۰۶/آذر ماه/۱۳۸۴ ه. ش